१५ सर्गः महाघोरं श्रुतिकटुकं अघोरिषुः शब्दमुक्तवन्तः घुरभीमार्थशब्द योरिति तुदादिरनुदात्तेत् रक्तं चावमिषुः उद्गीर्णवन्तः॥ ६२॥

भ० अग्रसिष्टेत्यादि। कुम्भकर्णः कांश्चित् ग्रसते स्म ग्रसुङभक्षे कांश्चित् धावति स्म धावुञ्जवे मृजि व्यवाधिष्टेति पाठे कांश्चित् प्रबाधते स्म बाधृङ्विहतौ कांश्चिन्निर्दयं समाश्लिक्षत् आलिङ्ग्य हतवानित्यर्थः श्लिषौयल्लृञिश्लेषे हशसोऽनिमिजुङइति आलिङ्गने ङापवादः सक् ते वानरास्तेन हताः सन्तः घोरं शब्दञ्चक्रुः घुरशध्वनौ भीमार्थे रक्तञ्च मुखैरवमिषुः टुवमउद्गिरि मान्तत्वान्न व्रिः॥ ६२॥

स चापि रुधिरैर्म्मत्तः स्वेषामप्यदयिष्ट न। अग्रही च्चायुरन्येषामरुद्ध च पराक्रमं॥६३॥

ज०म० सचेत्यादि। स चापि कुम्भकर्णः रुधिरैर्मत्तः स्वेषामपि नादयिष्ट न दयाङ्कृतवान् किमपरेषां अधीगर्थेति षष्ठी अन्येषां वानराणां आयुर्जीवितमग्रहीत् गृहीतवान् ह्म्यन्तत्वान्न वृद्धिः अदोहीवायुरिति पाठान्तरं तत्र तथाभूतं कुम्भकर्णं दृष्टवता मन्येषामायुरदोहीव स्वयङ्गतमिव दुहश्चेति कर्म्मकर्त्तरि चिण् पराक्रमञ्चान्येषामरुद्ध च आवृतवान् रुधेः कर्म्माभिप्राये तङ् झलोझलीति सिचोलोपः झषस्तथोर्धोधः झलाञ्जरसशि॥ ६३॥